

23. března 2008. O Muslimech a současné společnosti.

/.../ Pojem boj je v Islámu především myšlen nejen v tom klasickém pojetí fyzického boje, nýbrž také v pojetí duchovního boje. Na to se často zapomíná. Islám z historického hlediska ritualizoval bezuzdné válečné plenění (křižáci také byli drsní hoši a místo toho, aby respektovali Ježíšovo: odpouštěj nepřátelům, tak vyvraždili Jeruzalém při jeho prvním dobytí apod. – ikdyž se jim v tom Godefroy z Bouillonu marně snažil zabránit) a přinesl v tomto podobná omezení jako např. Židé zavedli své oko za oko a zub za zub. To již byla etická korekce válečného šílenství, byť podle jiných, a přízněji tvrdších kulturních měřítek. Znáš mne a víš že nesouhlasím s násilím, které páchají fanatičtí Islamisté a jsem pro přípravu důsledné obrany proti jejich útokům a tedy např., i pro raketovou základnu. Ale spíše než na hřímání proti Islámu na politických tribunách by se měli naši lidé zaměřit na pozitivní každodenní práci. Všude kde jsou. Naše kultura se totiž rozpadá sama přílišným zaměřením na peníze. Islám tuto tendenci jen přirozeně eskaluje. To dobré, co je v Islámu, by nás spíše mělo vést k návratu k tradičním hodnotám našich předků: věrnost, manželský život, láska, opravdové přátelství apod. Přílišným soustředěním na boj s Islámem zapomínáme na to, oč jde ve skutečnosti. Např. je třeba nebrat přátelství jen jako peněžní záležitost. Více se vcítovat do lidí a jejich problémů a přitom jim dávat víru a pomáhat jim najít směr života, kterým není pouze hromadění peněz nebo přežívání od výplaty k výplatě. Přirozeně ty naše hédonisty v ČR vést na větší úroveň, byť křesťanské a etické výchovy např. v rodinách, ve školách, všude ve společnosti, je zatím možné jen po krůčcích. Je třeba aktivně pracovat a ať je to vidět i v médiích. Mimochodem už se to hodně zlepšuje. V ČR se od roku 2007 událo nesmírně mnoho pozitivního v této věci (Prima, ČT, ČRO1, některé reklamy v TV viz. reklama o odměně za věrnost od T-Mobile apod.). Tedy nezaměřovat se jen na sloužení penězům pro peníze a tím i méně podporovat globalizaci, která jaksí nehledí na národní zájmy a zájmy jedince ve společnosti. Pokud křesťané dokáží aktivněji pracovat tak, jak to dělají Muslimové, spojit síly, hledat to co je spojuje, pak zvítězíme silou víry a aktivity a nikoliv silou zbraní nebo zákazů, či hanobení něčích svatých proroků. Prostě nás bude více, budeme si více věřit, budeme mít více kvalitních svazků a tedy také více dětí, peníze nebudou vždy na prvním místě a přirozeně zvítězíme. Když bude čím dále tím více lidí věřících křesťanů (věřících srdcem, nikoliv tím že budou formálně chodit do kostela), budou vyznávat tradiční hodnoty a přitom budou tolerantní k jiným kulturám a náboženstvím, avšak jen pokud tyto neporušují zákony dané země, kam chtějí přijít, pak zvítězíme. A takové vítězství se také líbí Bohu, neboť je ho dosaženo pozitivními mírovými prostředky píle a víry v to, co lidé dělají. Takhle je třeba pracovat na záchraně Evropy. Děláme to dostatečně ? Já se spíše bojím situace, která tady již je, že se něco zakáže (třeba Islám) a lidem to bude jedno. Budou chtít mít jen plné břichy a už o nic jiného nepůjde. Bude jim jedno, že z jejich dětí budou Muslimové. Proto více víry, více lásky, více pochopení, ale také více zásadovosti a neustupování z dobytých pozic. Za každou ideologií se skrývají lidé a jejich konkrétní osudy. Když se to rozklídí, tak pak se často ukáže, že to není tak nálepkovatelné, jak to ve skutečnosti vypadá. Přeji krásný a úspěšný den.

Mgr. Radek Přepiora.